

W dniach 7, 8 i 9 b. m. odprawianem będzie w Kościele P. MARJI, 40to-godzinne Nabożeństwo, z wystawieniem N. SAKRAMENTU.

Rada Administracyjna, przeznaczyła: Sędziego Sądu Krymin: Gub: Płoc: i August:, Magistra Prawa, Juljana *Cieleckiego*, do pełnienia obow: Prokuratora Królewskiego przy tymże Sądzie; Sędziego Prezyd: w Sądzie Pol: Popr: Wydz: Płoc:, Józ: *Jędrzejewicza*, do pełnienia obo: Sędziego Sądu Krymin: Gub: Płoc: i Augusto:; Sędziego Prezyd: w Sądzie Pol: Popr: Wydz: Włocław:, Ig: *Lutoborskiego*, do pełnienia obo: Sędziego Prezyd: w Sądzie Pol: Popr: Wydz: Płoc:; Asesora Sądu Krym: Gub: Płoc: i Augusto:, Magistra Prawa, Fran: *Rydzewskiego*, do pełnienia ob: Sędziego Prezyd: w Sądzie Pol: Popr: Wydz: Włocławsk:; Podśędka Sądu Pok: Okręgu Czerskiego, Ant: *Radziszewskiego*, do peł: ob: Asesora Sądu Krym: Gub: Płoc: i Augusto:, i Pisarza Sądu Pokoju Okr: Łomżyńsk:, Fel: *Wądołowski*, do peł: ob: Podśędka Sądu Pok: Okr: Chetms:; — oraz zanominowała Xiędza Józ: Kalas: *Cwiklińskiego*, Proboszcza Parafji Olkuskiej, Dziekana Dekanatu Olkus:, Sędzią Pok: Okr: Olkuskiego, i Dziedzica dóbr i miasta Kutna, Felixa *Mniewskiego*, Sędzią Pok: Okr: Orłowskiego.

Pamiętnika Religijno-Moralnego zeszyt za miesiąc Czerwiec r. b. czyli szósty tomu XIV, wyszedł z druku i zawiera: Wspomnienie o życiu i zasługach ś. p. X. Mateusza Maurycego *Wojakowskiego*, Biskupa Arkadyopolitańskiego, Sufragana i Administratora Diecezji Lubelskiej; Rzut oka na początkowe rozwijanie się Chrystjanizmu i jego walkę z poganizmem, przez X. *Bulińskiego*; O Śłym PAWLE, przez X. P. R.; Misję w Mongolji; Rozmaitości.

W rozprawie Dra *Freyera* Inspektora Urzędu Lekarskiego Gub: Radomskiej, wyczytujemy statystyczne obliczenie ilości osób chorych na kołtun i wole w tejsze Gubernji. Podług tego obliczenia, na zasadzie raportów od Wójtów Gmin i Burmistrzów zebranych skutecznego, ilość osób w rzeczonej Gubernji chorych na kołtun, wynosi mężczyzn 6616, kobiet 3838; czyli razem osób 10,454; na wole zaś, mężczyzn 284, kobiet 839; razem osób 633.

Liczba używających kuracji w Zakładzie wód mineralnych sztucznych w ogrodzie *Saskim*, wynosi obecnie przeszło 410 osób, nie licząc tych, którzy chwilowo tych wód używają.

Zwłoki szanownego tutejszego Bankiera J. S. *Rosen*, onegdaj odprowadzone zostały na miejsce wiecznego spoczynku, przy towarzyszeniu przeszło kilkunastotysięcznego orszaku spółwyznawców, oraz innych wyznających wszelkich stanów, powołanych nie czczym intere-sem, ale szczerem, prawdziwem uwielbieniem cnót

zgasłego, do oddania mu tej czi ostatniej. Do smutnego tego obchodu, użyty był nowy, ozdobnej budowy karawan 4ro-konny, z fabryki Pana *Lublińskiego*. Orszak postępował ulicami: Miodową, Nowiniarską, Franciszkańską i Gęsią. Przed bramą smętarza zwłoki powitane zostały przez dwóch Członków Rady Szczegółowej Domu przytułku ubogich starozakonnych, wraz z sierotami tegoż Instytutu, którego był dobroczyncą. U grobu, Kaznodzieja niemieckiej gminy Izraelitów Dr *Goldschmidt*, wymownemi wyrazami oddał hołd zasługom obywatelskim zacnego nieboszczyka. Imię *Rosena*, symbol prawości i cichego miłosierdzia wznieci żal głośny, powszechny, dokąd sięgnie tylko wiadomość o jego stracie; dotkliwszy wszelako i niezatarty zostawi w sercach tych, którzy ciosami losu dotknięci, z jego ręki w utajeniu odbierali ulgę i pocieszenie. W całym ciągu swego przeszło ośmdziesięcioletniego życia, w całym ciągu swego przeszło pięćdziesięcioletniego bankierskiego zawodu, *Rosen*, mimo życzliwości fortuny, nigdy nie wzbudzał zawiści, nigdy nie miał nieprzyjaciela; nagroda godna tyłu mocy duszy, prostoty i skromności. Mówiąc o tych cnótach, coż dodać na pociechę stroskanego po nim i wstępującego w jego ślad potomstwa? Oto że czyste i nieskażone imię *Rosena*, na zawsze dlań zostanie najpiękniejszą ozdobą, i że przy grobie czcigodnego nieboszczyka nikt nie rzekł: »Był to mąż bogaty», ale każdy z żalem westchnął: »Był to mąż cnoty! był to mąż prawy!» — *Ru.....*

Wszystko w roślinności objawia się w tym roku *anticipando*. Gruszki *Małgorzatk*, (najpierwsze zawsze swego rodzaju), już ukazały się na straganach Warszawskich, chociaż dzień Śej *MAŁGORZATY* przypada dopiero 13go Lipca.

(Ar. nad.) Jeżeli nie co godzina, to co dzień nowina w tym Kurjerku, albo też pochwała, a wszystko dla lubej *Warszawy*. My też parafianie nieraz sobie myślemy, oj stary Galancie! niezmordowany nowiniarzu! znamy się natem.... i wiemy, że każda liszka swój ogon chwali!! Ale usadziemy się kiedyś, i publicznie zaprzeczemy! Wyczytawszy w jednym z niedawnych numerów Kurjerka, poetyczny artykuł o ogrodach, ogródkach i Dolinie szwajcarskiej, gdzie z takim wdziękiem wychwała przysmaki gastronomiczne, wsuwając jak zawsze miłe i pochlebne słówko dla pięknych *Warszawianek*, uwzieliśmy się aby choć raz coś skrytykować, i zaprzeczyć; choćby co do pierwszego bo drugie to zaprzeczeniu nie ulega. Cześć wam i sła-wa piękne, czarujące, nieporównane *Warszawianki*! Zjechawszy na jarmark wełniany, chcąc i załatwić interesa Sto Jańskie, i dogodzić fantazji, i użyć zachwa-

lonych przyjemności, zawitaliśmy do tej opisanej tak wdzięcznie ustroni *Szwajcarską doliną* nazwanej. Naturze i sztuce co do miejscowości, zaprawdę nie ma co zganić wszystko miłe, powabne, wonne, malownicze!.. Usadowiwszy się więc w nowym Salonie czyli Kijosku, który tak dogodnie i stosownie wśród kłębów, muzyki i kwiatów, nas pomieścił... orzeźwieni miłym powietrzem, zaimprovizowaliśmy obstalunek podwieczorku, chcąc aby kiedy nie można nie było przyganić Dolinie, aby mówić zemścić się choćby na restauratorzel, ależ po krótkim oczekiwaniu na ów *Lukullowski* podwieczorek, i tu niestety wszystko znajdujem nadspodziewanie sprawdzonem! aż złość bierze nie ma co ganić, a nawet we wstydem wyznam, należy koniecznie pochwalić. Ale cóż dodam w mej nieudolności do artykułiku Kurjerka, oto wyznam tylko szczerze, że prawdę ogłosił; że pojmuję teraz i podzielam jego poetyczne pochwały gorących i chłodzących przysmaków! Dank mu więc oddaję za przypomnienie nam tego czarującego, i dogodnego miejsca, dla spędzenia wesołych wolnych chwil kilku tygodniowego pobytu w Warszawie. — X. M. K. Z. Obywatele Kujawscy.

Wczoraj w Teatrze Rozmaitości przywołani, po Kom: *Chłopiec okrętowy*, JPP. *Królikowski* i *Karasiński*. Po Kom: *Icek Sędzią*, JP. *Panczykowski*.

Wkrótce w Teatrze Rozmaitości, daną będzie nowa Komedia: *Portret mojej Kochanki*.

Wiadomość o cenach targowych praktykowanych po miastach Gub: Warszawskiej. — W m. *Częstochowie*, dnia 23 z. m. korzec pszenicy rs. 3, żyta rs. 2 k. 40, jęczm: rs. 2, owsa rs. 1 k. 5, grochu rs. 2 k. 70, karto: rs. 1 k. 80; w m. *Kole*, d. 23 z. m., pszenicy rs. 3, żyta rs. 2 k. 40, jęcz: rs. 2, owsa rs. 1 k. 95, grochu rs. 2 k. 40, kartofli rs. 1 k. 35; w m. *Łęczycy*, d. 23 z. m., pszenicy rs. 2 k. 70, żyta rs. 2 k. 10, jęcz: rs. 1 k. 50, owsa rs. 1 k. 50, grochu rs. 2 k. 40; w m. *Wieluniu*, d. 27 b. m., pszenicy rs. 2 k. 70, żyta rs. 1 k. 95, jęczm: rs. 1 k. 95, owsa rs. 1 k. 5, grochu rs. 2 k. 70, kartofli rs. 1 k. 20; w m. *Włocławku*, d. 30 z. m., pszenicy rs. 3 k. 30, żyta rs. 2, jęczm: rs. 1 k. 65, owsa rs. 1 k. 50, grochu rs. 2, kartofli rs. 1 k. 20.

Anglja. — Królowa 24go z. m. przydywała w pałacu *Buckingham* na posiedzeniu Rady tajnej; następnie przyjmowała Pana *Southern* udającego się na poselstwo do *Buenos-Ayres*, i Pana *Bulwer*, który wrócił z *Madrytu*.

Austrja. — Między innemi, obrani zostali Deputowanymi na sejm w *Wiedniu*: W *Tarnopolu*, Doktor *Moses Karmin*; w *Stanisławowie*, *A. Halpern*; w *Brodach*, Kaznodzieja *Mannheimer*; w *Krakowie*, Adam *Potocki*, Rabin *Meisels*, *Karol Langie*, Doktor *Józef Jakubowski* i Doktor *Józef Krzyżanowski*. — Słynny w *Pradze* P. *Faster*, mieniący się Xciem Czeskim, został aresztowany. — Waleczny Pułkownik *Kopal*, który utracił rękę pod *Wicenzą*, umarł wskutek amputacji. — Arcy-Xię *Stefan* 26go z. m. wyjechał z *Innsbruck* z Ministrami węgier: — Głoszą, że Cesarz przeznaczył na następcę tronu, Arcy-Xięcia *Jana*. — List z *Pergine* 22go z. m. donosi: »Pokój między *Austrją*

a *Królem Karolem Albertem* jest zawarty." Drugi list powtarza tę wiadomość.

Danja. — W tych dniach do *Seeland* przybyło 250 huzarów szwedzkich; Król pojechał konno na ich powitanie drogą do *Frederiksborg*.

Francja. — Osmnasto-letni *Hyacynt Martin*, członek gwardji narodowej ruchomej z 13 bataljonu, śród gradu kul wyrwał rokoszanom sztandar, zatknięty na barykadzie przy ulicy *Menilmontant*. Jenerał *Lamoriciere* posłał tego młodzieńca, prawie dziecko, do Zgromadzenia Narodowego, gdzie go przedstawiono Jenerałowi *Cavaignac*. Tenże uściślał go z rozrzewnieniem, i ozdabiając go Krzyżem orderu legji honorowej, zdjętym z piersi Pułkownika *Charras*, zawołał: »Tyś nań zastrzyżył!" *Martin* w uniesieniu wykrzyknął: »Ob! jakże mój ojciec będzie szczęśliwy!" i zapłakał z radości. Obecni zrosili łzami swoje oczy.

— Gdy Zgromadzenie Narodowe 28go z. m. uchwaliło adres dziękczynny Jenerałowi *Cavaignac*, tenże zażądał, aby w adresie wynurzono także podziękowanie gwardji narodowej i wojsku; również postanowiono, aby w tej uchwale wzmiankowane były imiona Prezesa *Senard* i zmarłego X. *Dyonizego d'Affre* Arcy-Biskupa Paryzkiego. Uchwała poruczająca kierunek rządu Jenerałowi *Cavaignac*, brzmi jak następuje: »§ 1. Zgromadzenie Narodowe porucza Jenerałowi *Cavaignac* władzę wykonawczą. (Paragraf ten z zapałem został przyjęty). § 2. Będzie miał tytuł Prezesa Rady Ministrów. § 3. Ministerstwo swoje sam zanominuje." Mylną zatem była wiadomość, że ministerstwo zostało obrane przez Zgromadzenie Narodowe. Za wznowieniem posiedzenia o godz: 4tej, Zgromadzenie wynurzyło swoją boleść z powodu śmierci Arcy-Biskupa. P. *Remilly* zapowiedział wnioski następujące: 1) Przeciw towarzystwom tajnym. 2) O poddanie klubów pod kontrolę. 3) Przeciw barykadom. 4) Przeciw rozlepianiu i roznaszaniu druków. 5) O kaucjach gazet i dozorcze nad prassą. Następnie prosił, aby Zgromadzenie zażądało od Komitetu spraw wew: wniosków: O rozwiązaniu warsztatów narodowych, i przeznaczeniu wsparcia pracującym w nich osobom, w inny sposób i to po domach; oraz o rozbrojeniu obywateli nie należących do gwardji narodowej; w końcu zażądał, aby Komitet wojny przedstawił projekt o założeniu obozu na polu *Marsowem*. Za wznowieniem posiedzenia o godzinie 9tej, Jenerał *Cavaignac* doniósł, że ministerstwo swoje utworzył z osób następujących: *Senard* M. spraw wewn.; *Bastide*, spraw zagr.; *Goudchaux* (Gudszo), skarbu; *Bethmont*, sprawiedliwości; *Lamoriciere*, wojny; *Carnot*, oświecenia; *Tourret*, rolnictwa i handlu; *Recurt*, prac publ.; Admirał *Leblanc*, marynarki. Po ogłoszeniu tej listy, P. *Dahirel* nie będąc upoważnionym przez Prezesa do zabrania głosu, wdarł się na mównicę, którą jako nieprawnie zajętą, po żywej opozycji, zmuszony był opuścić. Prezes u-

trzymawszy się przy swoim prawie, poruczył później głós Panu *Dahirel*; tenże powstawał na to, że obrano Ministrem marynarki osobę nie należącą do Zgromadzenia Narodowego. — *Z Paryża* piszą 28go z. m. Stolica jest spokojną; ruch przywrócony we wszystkich cyrkulach; ulice odzyskały postać zwyczajną. Znaczną liczbę ludzi napotykać można w tych miejscach, gdzie zaszły opłakane wypadki dni ubiegłych. Mianowicie widać wiele gwardzistów narodowych z prowincji. Liczba uwięzionych rokossan dochodzi 6500. Po większej części spodziewali się być skazanymi przez sądy wojenne na rozstrzelanie. Z początku odpowiadali hardo, później atoli stracili odwagę. Przy przesłuchaniach dotąd nieprzerwanie trwających utrzymują, że tylko przypadkiem dostali się w szeregi buntowników, i że o rokossu nie myśleli. Dekret o deportacji niebawem wprowadzony będzie w wykonanie; więźniowie mają być odesłani do *Otaheiti* i wysp *Marquesas*. Pobyt w *Paryżu* dozwolonym tylko będzie robotnikom potrzebnym w fabrykach. Jednocześnie o ile się da, wydała z *Paryża* całą masę więźniów uwolnionych, złodziei ukaranych i innych tym podobnych łotrów, których liczba dochodzi 22,000, a którzy stanowią żywiol najniebezpieczniejszy i najważniejszy w buntach. U rokossan znaleziono znaczne kwoty złotem; u poległego na barykadzie dnia 26go zeszłego Mca znaleziono 7 do 8,000 franków złotem. Ujęty młody człowiek zeznał, że robotnicy z warsztatów narodowych otrzymali za każdy dzień walki po 25 fr., a każdy z ich dowódców (brygadjerów) po 50 fr.; prócz tego, przyręczono im rabunek ogólny. Do lasku *Vincennes* (Winsen) schroniło się około 8000 rokossan, ale są tamże ścigani. Plan strategiczny buntu miał ułożyć *Kersausie*, który przy wyborach gwardji narodowej ubiegał się o dowództwo 12ej legji. Stan oblężenia potrwa jeszcze dni kilka, aby ułatwić rozbrojenie i rewizje po niektórych domach. Miano już wydać rozkaz do uzbrojenia fregaty i 2ch korwet, celem przewiezienia rokossan na miejsce wygnania. Komisja śledcza, wyznaczona przez Zgromadzenie Narodowe do prowadzenia badań, zebrała już wiele ważnych zeznań. Jenerałowi gwardji ruchomej *Demesme*, odcięto nogę. Major z tejże gwardji 26go z. m. potrafił uratować 30tu swoich towarzyszy broni, których wsunięto w piec garncarski przy ulicy *Roquette*, aby ich spalić żywcem; ogień palił się już od kwadransa. Bulwary od bramy *Sgo Dyonizego* do placu *Bastylli*, przedstawiają obraz obozu: jazda wszelkiej broni rozstawiona jest na pikietach; w aleach na rozłożonej słomie odpoczywają żołnierze; wszędzie urządzono baraki. Gwardja narodowa z *Rouen*, *Amiens* i *Hawru*, opuściła 27go z. m. stolicę z powrotem do domów; inne oddziały przybywają, nawet z odległości 80 do 100 godzin drogi. Marszałek *Soult* codziennie przyjmuje u swego stołu kilkunastu gwardzistów z prowincji;

majętniejsi na przedmieściu *S. Germain* idą za jego przykładem. 26 z. m. przewieziono na smętarz *Montmartre* około 500 trupów, po większej części nagich, w wozach odkrytych. Liczba zabitych i ranionych jeszcze nie jest wiadoma; rachują stosunek straty rokossan w porównaniu z ich przeciwnikami na 1 do 15, z przyczyny, iż pierwsi mieli pozycje zasłonięte. 27go z. m. aresztowano Panów *Kersausie* i *Lebon*. Rozbrojono także gwardję narodową w *Belleville* i *La Villette*. *Bourdon* Wydawca Dziennika *Faubourien*, jeden z przywódców rokossan, umarł 28go z. m. w skutek otrzymanej rany. Między Smiu poległymi na barykadzie na przedmieściu *Poissoniere*, poznano 5ciu jako byłych skazanych na ciężkie więzienie; jeden z nich umierając, zawołał: »Co za nieszczęście, zginąć za 10 franków!» Pewna liczba buntowników ukryła się w sklepianach podziemnych *Panteonu*, gdzie ich pewno głód zmusi do poddania się. Przy pałacu *Luxemburg* 27go z. m., w nocy biwakowała w szeregach gwardji narodowej czterech Jenerałów, między niemi *Gourgaud*. *Z Paryża* piszą 29go z. m.: Wczoraj, Naczelnik władzy wykonawczej Jenerał *Cavaignac*, odbył na placu *Zgody* wzmiankowany już przegląd 30,000 gwardji narodowej z departamentów; 17 miast i kilka gmin z departamentu *Cher*, były tu reprezentowane. Znaczna liczba Deputowanych towarzyszyła Jenerałowi konno; inni defilowali na czele milicji ze swoich właściwych departamentów. Wiele gwardzistów miało na sobie bluzy; Mierowie, starzy Oficerowie armji, nawet lżej ranieni, znajdowali się w szeregach. Kilka tysięcy gwardji narodowej wyjechało; niektórzy zabrali z sobą poległych. *Depesza telegraficzna* donosi, że mocny oddział gwardji narodowej z *Bordeaux* śpieszy do *Paryża*. Jenerał *Oudinot* (Udyno) dowódzca armji alpejskiej 26 z. m. był obecnym w Zgromadzeniu Narodowym; głoszą że armja alpejska wybrała się do *Paryża*, na wiadomość o wybuchłym buncie. — *Monitor* zbija wieść, jakoby aresztowano wiwandierki, które przedawały wódkę zatrutą; rozbiór chemiczny odbyty przez Pana *Pelouze*, wykazał, że w wódce trucizny nie było; również zbija wieść, jakoby rozstrzelano jeńców nawet po ukończeniu walki. — Ze strony buntowników kobieta jedna nożem kuchennym ścięła głowy 5ciu oficerom gwardji ruchomej. Kobieta ta mająca lat 40, uwięziona w piwnicy pałacu *Tulerji*, z zimną krwią przyznała się do zbrodni. Wielu ranionym, wydobyto z ran kule kończaste. Na głównej barykadzie przedmieścia *Sgo Antoniego* widziano trupa z gwardji ruchomej skutego i pokaleczonego. W *Panteonie* znaleziono zwłoki gwardzistów rozsiekanych szablami i bagnietami. Znaleziono także kule ulane mieszane z miedzią. W *Clos St. Lazare* odcięto ręce Oficerowi piechoty, który śmiercią powolną skonał śród okropnych boleści. *Dragonowi* jednemu odcięto nogi, i konającego wsadzono znowu na konia. — *Cyrkuł*

łaciński ucierpiał najwięcej; tu wrzała najzaciętsza walka, ślady rokoszu w sposób straszliwy są widoczne. Kolumnada frontowa *Panteonu* i kilka figur na szczycie są uszkodzone a niektóre zdruzgotane. Lewa część pomnika niemniej jest uszkodzoną. Tu opierały się ogromne barykady, które broniły przystępu do Kościoła S. *Stefana*, a które zburzono armatami. Wewnątrz świątyni kule roztrzaskały dwa kolosalne posągi: *Rzeczypospolitej* i *Niesmiertelności*; drugi użyty był przy uroczystości przewiezienia zwłok *Napoleona*, i był umieszczony przed frontem Izby Deputowanych. Kula przeszła jedną z kopji *Rafaela*. W środku spoczywają dwie ofiary wściekłości buntu; waleczny Jenerał *Brea* i jego Adjutant *Mongien*. Szczyt Kościoła Sgo *Stefana*, jest odstrzelony. Na ulicy Sgo *Jakoba* kule porały wszystkie fronty domów. Władza kazała sprowadzić do Paryża znaczną ilość mąki i chleba; barykady zniesiono.—Jenerał *Cavaignac*, wydał rozporządzenie przeciw rozlepianiu druków. Gwardzistów którzy nie stawili się do walki, kazał rozbroić; a zamach wznieślenia barykad kazał uważać jakby zamach buntownicy z bronią w rękę.—Ludwik *Blanc* 25go z. m. wracając wieczorem do domu, napadnięty został przez gwardzistów narodowych, którzy chcieli go zabić jako sprawcę całego nieszczęścia; ocalenie swoje zawdzięcza staraniom kilku Deputowanych, *Mera Berger* i kilku oficerów.—Gwardzista jeden który utracił starszego syna w walce, pośpieszył do domu i sprowadził do boju młodszego syna.—Małżonka *Wiktora Hugo* o mało nie dostała się w ręce buntowników, którzy chcieli ją uprowadzić jako zakładnika; przy pomocy kilku gwardzistów, zdołała schronić się ucieczką.

Hiszpanja. — Przybyły 23go z. m. z *Londynu* P. *Isturiz*, miał długą naradę z Ministrem spraw zagran: *Xięciem Sotomayor*.

Niemcy. — Rząd Wirtembergski oświadczył, że podda się bezwarunkowo uchwałom Zgromadzenia Narodowego w *Frankforcie n. M.* — Sejm Związkowy 29go z. m. ułożył adres do *Arcy-Xcia Jana*, winszujący mu z powodu obrani go Zawiadowcą państwa przez Zgromadzenie Narodowe, wynurzający zarazem zapewnienie, że jeszcze przed przystąpieniem do narad nad zaprowadzeniem władzy centralnej, sejm związkowy upoważniony został przez właściwe rządy do oświadczenia się za wyborem *Arcy-Xcia*. Zgromadzenie Narodowe jeszcze tegoż dnia wyznaczyło deputację do *Arcy-Xcia*. W dniu następnym Zgromadzenie Narodowe obrało znowu swoim Prezesem Pana *Henryka von Gagern*, który z liczby 487 głosów otrzymał 399; pierwszym Wice-prezesem obrany *von Soiron*, drugim zaś *von Andrian*.—Podług listów doszłych do *Mnichowa*, 27go z. m. przedstawienia Posła bawars: *von Abel*, i Sprawującego interesa pruskie w Turynie *Pana von Werthern*, w przedmiocie ataku na *Tryest*, skutkowały.

Włochy. — Na posiedzeniu Izby Deputowanych w *Rzymie* 16go z. m., powstawano żywo na Ministrów, z powodu niepowodzeń papieżkiego Jenerała *Durando* pod *Wiecenzą*.

Rozmaitości. — W ogrodzie zoologicznym w *Liwerpoolu*, przed kilku dniami wspaniały słoń *Radszach*, lekko został uderzony łaską przez swojego stróża *Ryszarda Howard*, za jakieś nieposłuszeństwo. Zwierz rzucił stróża o ziemię, i zdruzgotał go na śmierć. Drugi to stróż, który w przeciągu dni kilku, tym sposobem ginie. Właściciele kazali zwierzę otruć; kosztowało ono przed kilkunastu laty 600 funtów szterlingów, ale warte było przeszło 1000.—Kobieta, powiedział *Pope*, postępuje z mężczyznami jak z szachami, nigdy ona nieprzywiązuje się do jednego tak dalece, żeby innych na uwadze nie miała.

PRZYJECHALI DO WARSZAWY.

Antoszewski Rom: Oby: z Nowogodworu; Boniecki Ludw: Obyw: z Zaliwia; Celiński Lud: Oby: z Radziszewic; Celiński Wład: Oby: z Tykocina; Grochowalski Erazm Oby: z Bąkowa; Hr. Krasiński Wiac: Jene: Adjut: z Opinogóry; Lukaszewicz Ant: Oby: z Pułtusk; Messer Gustaw Kup: z Kalisza; Miskiewicz Mich: Oby: z Pułtusk; Mostowski Mich: Oby: z Windyki; Olszewski Wilh: Inspek: Gimn: z Siedlec; Radoszewski Ign: Oby: z Opatówka; Stankiewicz Bolesł: Oby: z Pułtusk; Turno Gotard Oby: z Rossji; Władymirow Paweł Jen: Major z Wilna; Wojniłowicz Kaz: Pułk: z Lubartowa. (G.P.)

DONIESIENIA.

Mam zaszczyt zawiadomić Szano: Rodziców i Opiekunów, iż w Instytucie Naukowym prywatnym męskim, przezemnie w *Kole* utrzymywanym, zapis uczniów na rok szkolny 1848/9, rozpocznie się dnia 1go Sierpnia r. b.—*Markowicz*.

Do Składu *Nasion Dra Betzhold* przy ulicy Senatorskiej Nr 471, nadszedł świeży transport **NASINIENIA RZEPY UGOROWEJ**, funt po zł. 3 gr. 10; wielkiej jesienniej dla bydła, zł. 4, i prawdziwej *Turrips* (Rzepy) angielskiej, funt zł. 5. Wysiewa się na morgę 3 funty; można siać przez cały miesiąc Lipiec do połowy Sierpnia. Z morgi zbierać można 2—300 cent: rzepy. Dla tego uprawa tej rzepy nader jest korzystna tam, gdzie zbiory przez grady w tym roku zniszczonemi zostały, albowiem jest to jedyny płód rolny, z którego jeszcze tegoroczny plon mieć można.—W tymże Składzie dostać można **ZYTA** Amerykańskiego i **RZEPARU** zimowego z wielkiem i małym ziarnem. Życzący nabyć na prowincji, zechcą zgłosić się w listach frankowanych.

Z przyczynny wyjazdu, jest do wynajęcia w każdym czasie **MIESZKANIE** z meblami, do 30 Września r. b., na 1m piętrze, z Sali i kilku Pokoi złożone, z Kuchnią angielską, w domu pod Nr 2407/8 przy ulicy Nowolipie, obok pałacu Komisji Spraw Wewnętrz: przytem Stajnia i Wozownia.

LOKAL składający się z 3ch Pokoi, łącznie z Kuchnią, Drwalnią i Piwnicą, z powodu wyjazdu jednego z lokatorów, jest do wynajęcia każdego czasu za pumierną cenę, w domu *W. Grabowskiego* przy ulicy *Oboznej* Nr 2794; nadmieniam się przytem, iż lokal ten jak w porze letniej jest dogodnym z powodu świeżego powietrza, tak w zimowej, że jest ciepłym.

FORTEPIAN w dobrym stanie, jest do sprzedania za zł. 150. Bliższa wiadomość przy ulicy *Krakowskie-Przedmieście* pod Numerem 392, na dole, w oficynie.

Dzisiaj rano ciepła stopni 1. Wczoraj w południe 19.
TEATR. Jutro, Widowisko Bezpłatne....